

Haladó lovasok: lovas érzék

Pócsik Gábor lovas oktató írása - 2010. január 10.

(forrás: lovasok.hu)

A lovas legfontosabb képessége, hogy minél több információt gyűjtsön a lováról, minél tökéletesebben feltérképezze a ló viselkedését, szokásait, reakcióit a külső hatásokra, a lovas által nyújtott segítségekre.

Az érzék elsajátítása, fejlesztése kétoldalú, részben a lóból érkező jelek érzékelését, értékelését és abból következtetések levonását, másrészt a lovas cselekedeteinek, a segítségadásoknak a finomságát, érzékenységét jelenti.

A lovasnak érzékre van szüksége a segítségadások, a testsúly, a comb, a szársegítség helyes módon, megfelelő pillanatban, helyes mértékben és helyes arányban történő alkalmazásához. A segítségadás finomításához a lovasnak meg kell tanulnia, hogyan tegyen különbséget a helyes és a helytelen között, és hogyan reagáljon, hogy a kívánt hatást váltsa ki a lovából.

A ló reakciója minden esetben megmutatja, hogy a lovas helyesen értékelte-e a helyzetet, helyes mértékben és arányban adta-e a segítségeket. A gyakorlott lovas már előre megérzi a lehetséges hibákat, és időben tud tenni a megelőzés illetve a korrekció érdekében, megkülönbözteti a túlzott jókedvet az engedetlenségtől, észleli, ha a ló elfáradt vagy túlzott követelményekkel szembesült.

A korábbi fázisokhoz képest egyre inkább megjelenik a tanítványok egyéni tehetségében mutatkozó különbség. Bizonyos emberi tulajdonságok előnyösen befolyásolják, mint az érzékenység, beleérző képesség, alkalmazkodóképesség, testi ügyesség, gyors reakciós képesség, koncentrációs képesség, ritmus, mozgásérzés.

Elsajátításához pontosan idomított lovak, nyugodt, de változatos környezet kell.

Az oktatói magatartás a korábbihoz képest megváltozik, az edzések előtti és utáni megbeszélések, értékelések felértékelődnek. Főleg ezeken a beszélgetéseken pontosítjuk a programot, javítjuk a hibákat. A lovaglás döntően önálló programvezetéssel történik. Hagyjuk, hogy a lovas figyelme beszűküljön, rákoncentráljon a lóra és a feladat végrehajtásra. Lovaglás közben a lovasok módosult tudatállapotba kerülnek és minden külső beavatkozás kizökkenti őket, ezért csak a legkritikább esetben, durva hiba esetén, vagy ha kéri, javítjuk a hibáikat azonnal.

Tapasztalatunk szerint a módosult tudatállapot és a vele együtt járó kellemes érzés újbóli átélésének vágya a fő motiváló erő, melynek hatására éveken keresztül képesek önszántukból edzéseken részt venni, dolgozni, függetlenül attól, hogy a befektetett energia megtérül-e vagy sem. Ennek az élménynek az átélését követően életre szóló a kötődés a lovagláshoz és a lemorzsolódás elenyésző.

A módosult tudatállapot érzését magam is rendszeresen átélem és az a saját és a megfigyelési tapasztalatom, hogy zaklatottság esetén megromlik a lovaglás befejezésekor az emberek közérzete, rosszkedvűvé válnak. A gyakorlott lovasok gyakran lovagolnak félrevonultan, vagy olyan időpontokban, amikor a körülmények nem gátolják a figyelmük beszűkülését, a módosult tudatállapot kialakulását.

Természetesen más motiváló erők is kialakíthatnak kedvező hozzáállást a lovagláshoz, ilyen a siker, a mozgásigény, a szereplési vágy, az izgalom, stb.

Ebben a szakaszban L, M osztályos díjlovagló programokat lovagolunk, idomított lovakon, megkezdődik a cavaletti munka és a tereplovaglás...